

Sygnatura akt VI Ka 459/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **17 grudnia 2019** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Ewa Trzeja-Wagner (spr.)

Sędziowie Kazimierz Cieślikowski

del. Piotr Pawlik

Protokolant Monika Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2019 r.

sprawy **J. Z.** ur. (...) w Z.

syna H. i D.

oskarżonego z art. 212§1 i 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 21 grudnia 2018 r. sygnatura akt II K 66/18

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 636 § 1 i 3 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. B. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
3. obciąża oskarżonego J. Z. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze w tym:
 - a. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki wykraczające poza ryczałt wskazany w art. 621 § 1 kpk w kwocie 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) oraz zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa opłatę za II instancję w kwocie 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych),
 - b. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycielki prywatnej J. H. kwotę 840 zł (osiemset czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów poniesionych w związku z udziałem pełnomocnika z wyboru w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 459/19		
-------------------	---------------	--------------	--	--

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 21 grudnia 2018 r., sygn. akt II K 66/18			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane			

przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd	

	w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia				
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					

0.12.1. Ustalenie faktów						
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione						
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty		
1		J. Z.	oskarżony był karany	dane o karalności oskarżonego	k. 667 – 669	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione						
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty		
0.12.2. Ocena dowodów						
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów						
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu				

1	Dane o karalności oskarżonego.	Dokument nie budził wątpliwości co do swojej autentyczności i prawdziwości.		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				
Lp.	Zarzut			
3.1	Naruszenie art. 7 k.p.k. i art. 4 k.p.k.	# zasadny # częściowo zasadny		

		# niezasadny		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone przez Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy, a zebrany w sprawie materiał dowodowy uznać należy za pełny i wyczerpujący. Sąd I instancji w pisemnych motywach drobiazgowo i wyczerpująco przeanalizował zebrany w sprawie materiał dowodowy, dokonując trafnej jego oceny, która całkowicie mieści w rygorach wynikających z art. 7 k.p.k. i jest oceną wszechstronną oraz bezstronną,</p>				

nie narusza
granic
swobodnej
oceny, jest
zgodna z
zasadami
prawidłowego
rozumowania
oraz
wskazaniami
wiedzy i
doświadczenia
życiowego
oraz nie
zawiera
błędów
faktycznych
lub
logicznych.
Sąd meriti w
uzasadnieniu
swym
wskazał, na
jakich
dowodach
oparł swe
ustalenia, a
także, które
dowody i z
jakich
przyczyn
zakwestionował,
a wywody
przedstawione
w pisemnym
uzasadnieniu
skarżonego
orzeczenia,
znajdują
pełną
aprobatę sądu
ad quem.
Wbrew
twierdzeniu
skarżącego
ocena
dowodów
dokonana
przez Sąd I
instancji nie

przekracza
granic
swobodnej
oceny
dowodów
wyznaczonych
treścią art. 7
k.p.k.
Zgodnie z
utrwalonym
orzecnictwem
Sądu
Najwyższego,
przekonanie
sądu o
wiarygodności
jednych
dowodów i
niewiarygodności
innych
pozostaje pod
ochroną
przepisu art.
7 k.p.k., jeśli
tylko:

- jest
poprzedzone
ujawnieniem
w toku
rozprawy
głównej
całości
okoliczności
sprawy,
- stanowi
wyraz
rozważenia
wszystkich
okoliczności
przemawiających
zarówno na
korzyść, jak i
na niekorzyść
oskarżonego,
- jest zgodne
ze
wskazaniami

wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku.

Obrońca nie wykazał, aby którykolwiek z powyższych warunków nie został dotrzymany. Skarżący powinien wykazywać konkretne błędy w samym sposobie dochodzenia do określonych ocen, przemawiające w zasadniczy sposób przeciwko dokonanemu rozstrzygnięciu. Bez wykazania, że ocena dowodów wyrażona przez sąd orzekający jest sprzeczna z zasadami logiki i doświadczeniem życiowym, żadna ze stron procesowych nie uzyskuje

uprawnienia
do
podważania
stanowiska
sądu (tak
m.in. w
postanowieniu
Sądu
Najwyższego
z dnia 29
lipca 2007 r.,
sygn. akt IV
KK 157/07,
Biuletyn
Prokuratury
Krajowej
2007/15/40,
Prokuratura i
Prawo -
wkładka
2008/1/12 i w
wyroku tego
Sądu z dnia
3 września
2002 r., sygn.
akt: V KK
15/02).
Twierdzenia
skarżącego ,
iż ocena
dowodów
przeprowadzona
przez Sąd jest
dowolna, bez
poparcia ich
rzeczowymi
argumentami,
nie mogą
zatem
uchodzić za
trafne. Nie
można
zarzucać, że
niektóre
dowody nie
stanowiły
podstawy
ustaleń
faktycznych
jeśli sąd je

rozważył i
odrzucił na
płaszczyźnie
art. 7 k.p.k.
jako
niewiarygodne
bądź też
prawidłowo
oddalił
wnioski
dowodowe.

Aby zasadnie,
tym samym
skutecznie,
podnieść
zarzut obrazy
art.4 k.p.k.
nie wystarczy
ogólne
stwierdzenie
o jego
naruszeniu w
treści zarzutu,
które oparte
jest wyłącznie
na
subiektywnym
odczuciu
strony, które
wynika
niejednokrotnie
z odmiennej
oceny
materiału
dowodowego
skupiającej
się tylko na
korzystnych
dowodach. O
braku
obiektywizmu
Sądu można
natomiast
mówić wtedy,
gdy zostały
naruszone
określone
przepisy
zawierające

<p>normy nakazujące lub zakazujące działań na niekorzyść określonej strony postępowania lub gdy w sposób wyraźny Sąd faworyzuje jedną ze stron. Brak precyzyjnego odwołania się do sytuacji procesowej, w której doszło do przekroczenia tych przepisów czyni zarzut oparty na tychże przepisach jako bezzasadny.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, uchylene wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania</p>			

wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
<p>Zaskarżony wyrok jest prawidłowy zarówno w zakresie ustaleń faktycznych i oceny prawnej zachowania oskarżonego jak i w zakresie rodzaju i wysokości orzeczonej kary.</p> <p>Brak przesłanek z art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k. oraz 454 k.p.k., które skutkowałyby koniecznością uchylecia zaskarżonego orzeczenia, brak konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu w całości.</p>				
3.2	Błąd w ustaleniach faktycznych.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Uwzględniając treść zebranych w sprawie dowodów, Sąd odwoławczy nie podziela zarzutu obrońcy oskarżonego o rzekomym błędzie ustaleń faktycznych, który zachodzi, gdy treść dokonanych ocen i wniosków wyprowadzonych przez Sąd nie odpowiada zasadom rozumowania, a błąd mógł mieć wpływ na treść orzeczenia. Zarzut nie jest bowiem uzasadniony, gdy (jak w niniejszej sprawie), sprowadza się do samego kwestionowania</p>		

stanowiska
Sądu meriti,
czy do
polemiki z
jego
ustaleniami.
Natomiast
sama
możliwość
przeciwstawienia
ustaleniom
Sądu
odmiennego
poglądu nie
wystarcza do
stwierdzenia,
że Sąd
Rejonowy
popęłił
istotny błąd
ustaleń
faktycznych.
Zarzut taki
powinien
wskazywać
nieprawidłowości
w
rozumowaniu
Sądu w
zakresie
istotnych
ustaleń, a tego
skarżący w
wystarczającym
stopniu nie
zdołał uczynić
(por. wyrok
Sądu
Apelacyjnego
w Krakowie z
dnia 6 lutego
2013 r. sygn.
akt II AKA
261/12).

Oskarżony
nie
przyznawał
się do winy,
tłumacząc, iż

jego
bezpośrednim
celem nie było
poniżenie
oskarżycielki
prywatnej w
opinii
publicznej
lecz
wyrażenie
subiektywnej
opinii o
jakości
świadczonych
na jego rzecz
usług.

Oskarżony
nieprawdziwie
zarzucił
oskarżycielce
prywatnej, że
zapłacił za
całość
prowadzonej
przez nią
sprawy kwotę
3600 zł, że
zawaliła
sprawę, że
się wycofała
w połowie
i jednocześnie
nazwał ją
i prowadzoną
przez nią
kancelarię
„oszuści i
złodzieje”.
Niewątpliwie
insynuowanie
tego rodzaju
postępowania,
oceniane jest
ujemnie i
może
wpływać
negatywnie
na wizerunek
i postrzeganie

oskarżycielki
prywatnej
jako
prowadzącej
Indywidualną
Kancelarię
Adwokacką,
zarówno w
oczach
szeroko
rozumianego
środowiska
prawniczego
jak i w
szerokich
kręgach
społecznych.
Zniesławiający
zarzut może
przyjąć formę
zarówno
sprecyzowaną,
jak i ogólnej
opinii,
hipotezy czy
pogłoski (por.
M. Surkont,
Pomawianie,
s. 37).

Podnoszony
lub
rozgłaszany
zarzut wtedy
jest
pomówieniem,
w znaczeniu
art. 212 §
1 i 2 k.k.,
gdy dotyczy
postępowania
osoby
pomawianej
lub jej
właściwości,
co w
rozpoznawanej
sprawie
niewątpliwie
zaistniało,

skoro
oskarżony
pomówił J. H.
o szkodliwe
działania jako
adwokata.
Komentarz
oskarżonego
został
umieszczony
w internecie,
który cieszy
się dużym
zainteresowaniem,
a zatem
zachowanie
oskarżonego
mogło narazić
J. H. na utratę
zaufania
potrzebnego
do
wykonywanej
przez nią
działalności.
Przedstawione
wyżej
okoliczności
przekonują,
że umyślnie,
w celu
zniesławienia
J. H. pomówił
ją z
wykorzystaniem
internetu, o
postępowanie
i właściwości,
które mogły
ją narazić
na utratę
zaufania
potrzebnego
dla jej
działalności, i
które
przedstawiły
ją w ujemnym
świecie z
punktu

widzenia
zasad
moralno- -
etycznych i
prawnych.
Podnoszenie
przez
oskarżonego,
iż Z. S.
został pobity
w kancelarii
oskarżycielki
prywatnej jest
również
właściwością,
która mogła
ją poniżyć w
opinii
publicznej,
bowiem
sugeruje, iż
na terenie
jej kancelarii
dochodzi do
przestępstw
kryminalnych,
a tym samym
może ta
okoliczność
spowodować
lęk u
potencjalnych
klientów. Z
kolei
określenie
„oszuści i
złodzieje”
wyraźnie
wskazuje, iż
prowadzona
przez
oskarżycielkę
prywatną
działalność
jest
nieuczciwa.
Oskarżony w
pełni
świadomie w
internecie

publikował
określone
słowa, jasno
sprecyzowane
wypowiedzi
tonem
stanowczym,
nie
pozostawiając
cienia
wątpliwości
odbiorcom co
do charakteru
działań
kancelarii
prowadzonej
przez
oskarżycielkę
prywatną.
Świadomość
braku
podstaw do
podniesienia
zniesławiających
zarzutów,
wynikająca z
rezultatów
postępowania
dowodowego,
pozwala
twierdzić, że
pomówienia
były celowym
działaniem
zmierzającym
do
zdeprecjonowania
J. H. w opinii
lokalnej
społeczności
oraz
potencjalnych
klientów
prowadzonej
przez nią
kancelarii.
Obrońca
oskarżonego z
konsekwencją
demonstrował

w apelacji
postawę
świadczącą o
tym, że w
granicach
pojęcia
wolności
wypowiedzi i
dopuszczalnej
krytyki mieści
się
nieskrępowana,
nie licząca się
z realiami
dowolność w
zniesławieniu
wskazanych
osób,
wykluczająca
przy tym
możliwość
uwzględnienia
ich
stanowiska
we własnej
sprawie. W
granicach tak
rozumianej
wolności
korzystający z
internetu ma
zatem prawo
kreowania
rzeczywistości
i
cenzurowania
wszystkiego,
co mu nie
odpowiada.
Tak
pojmowana
swoboda w
ferowaniu
publicznego
osądu
sprzeciwia się
zasadom
moralnym,
normom
prawa i

demokratycznym
urządzeniom
społecznym.
Nie ma też
nie wspólnego
z prawem
do krytyki
jakiegokolwiek
osoby.
Potwierdzić
też należy, iż
postępowanie
oskarżonego
nie było
podyktowane
obroną
społecznie
uzasadnionego
interesu.
Podnoszenie
obiektywnie
nieprawdziwych
zarzutów,
niezależnie od
tego czy
wynika z
nieodpowiedzialności,
czy z celowego
posłużenia się
nieprawdą -
nie realizuje
idei swobody
wypowiedzi i
pozostaje ab
ovo poza
granicami
dopuszczalnej
krytyki. Nie
służy również
- co oczywiste
- obronie
jakiegokolwiek
społecznie
uzasadnionego
interesu.
Służyć może
jedynie
doraźnym
interesom
zniesławiającego,

nigdy zaś
interesowi
publicznemu,
który nie
odnosi
przecież
żadnej
korzyści z
informacji
fałszywej,
wprowadzającej
opinię
publiczną w
błąd,
niedającej się
zatem
wykorzystać
zgodnie z tym
interese, bo
nieprzyczyniającej
się do opisu
rzeczywistości.
Przeciwnie,
informacja
nieprawdziwa
działa na
szkodę tego
interesu.

Swoje
ustalenia co
do sprawstwa
oskarżonego
Sąd Rejonowy
oparł na
zeznaniach J.
H.. Jej
zeznania
korespondują
z aktami
sprawy
rozdowej
oraz umową
zlecenia
podpisaną
przez
oskarżonego i
przedłożonymi
dowodami
wpłat i

fakturą VAT z
usługi
prawnej.
Zeznania
oskarżycielki
prywatnej
odnośnie do
tego, że Z.
S. nie został
pobity w jej
kancelarii są
zgodne z
relacjami
świadka M.
R. i M. M..
Natomiast
zeznania
świadka Z. S.
i wyjaśnienia
oskarżonego
Sąd Rejonowy
uznał za
niewiarygodne.
Swoje
stanowisko
należy
uzasadnić.
Sąd I instancji
prawidłowo
ustalił istotne
okoliczności
popelnienia
przestępstwa
przypisanego
oskarżonemu,
a w
pisemnych
motywach
prawidłowo
przeanalizował
zebrany w
sprawie
materiał
dowodowy,
dokonując
trafnej jego
oceny.

W tej sytuacji
nie

<p>zaskazywały na uwzględnienie zarzuty obrońcy, które w istocie zmierzały do zakwestionowania winy i sprawstwa oskarżonego, odnośnie dokonania przestępstw z art. 212 § 1 i 2 k.k.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji są prawidłowe i wynikają z</p>		

<p>analizy oraz rzetelnej oceny całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego. Brak konieczności uzupełnienia postępowania dowodowego ani też przeprowadzenia przewodu na nowo w całości.</p>				
<p>3.3</p>	<p>obraza prawa materialnego tj. art. 212 § 1 k.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Omawiana apelacja zawiera wewnętrznie sprzeczne zarzuty bowiem skarżący postawił zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę</p>				

zaskarżonego
wyroku a
jednocześnie
zarzucił
obrazę prawa
materialnego
polegającą na
niewłaściwym
zastosowaniu
art. 212 §
1 k.k. Taki
sposób
redakcji
środka
zaskarżenia
wniesionego
przez
adwokata,
czyli podmiot
profesjonalny
musi być
uznany za
formalnie
wadliwy, gdyż
z utrwalonego
w tym
zakresie
orzecznictwa
wynika w
sposób
jednoznaczny,
że zarzut
obrazy prawa
materialnego
może być
postawiony
tylko
wówczas gdy
skarżący
akceptuje
dokonane
przez Sąd
meriti
ustalenia
faktyczne.
Jest to
logiczne i
oczywiste
gdyż Sąd
I instancji

w pierwszej kolejności dokonuje ustaleń faktycznych sprawy w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, który w procesie analizy i oceny uzna za wiarygodny. Następnie zaś ustalony stan faktyczny składający się z elementów strony przedmiotowej i podmiotowej poddaje prawnemu - karnej analizie w aspekcie tego czy ustalone przez Sąd zachowanie oskarżonego wyczerpuje czy też nie znamiona określonego przepisu lub przepisów (przy kumulatywnej kwalifikacji prawnej). Ze wskazanych powodów jednoczesne kwestionowanie dokonanych przez Sąd

<p>meriti ustaleń faktycznych oraz przyjętej w wyroku kwalifikacji prawnej należy uznać za błędne, a zarzut obrazy prawa materialnego dodatkowo należy potraktować jako przedwczesny. Jest on bowiem aktualny dopiero wówczas gdy skarżący akceptuje w całości ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd meriti.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za</p>			

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Zachodziły podstawy do skazania oskarżonego za przypisane przestępstwa.			
1OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
1.			
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności			
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji			
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy		
0.1wyrok utrzymany w mocy w całości			

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy			
Zarzuty apelacyjne okazały się niezasadne z przyczyn wskazanych wyżej i z tego powodu nie mogły być uwzględnione. Zaskarżony wyrok jest prawidłowy zarówno w zakresie ustaleń faktycznych i oceny prawnej zachowania oskarżonego, jak i w zakresie rodzaju i wysokości orzeczonej kary, a także rozstrzygnięcia dotyczącego kosztów postępowania.			
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany		

Zwięzłe o powodach zmiany				
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji				
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia				
1.1.		# art. 439 k.p.k.		
Zwięzłe o powodach uchylenia				
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.		
Zwięzłe o powodach uchylenia				
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.		
Zwięzłe o powodach uchylenia i				

umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
1Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
pkt 3	Na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. zasądzono od		

oskarżonego
na rzecz
Skarbu
Państwa
wydatki
postępowania
wykraczające
poza ryczałt
wskazany w
art. 621 §
1 k.p.k. w
kwocie 516,60
zł (koszty
obrońcy z
urzędu) i
wymierzono
mu opłatę za
II instancję
w kwocie 180
zł. Zasadą
wynikającą z
art. 636 § 1
k.p.k. jest, że
w przypadku
niewzględnienia
środka
odwoławczego
koszty
procesu za
postępowanie
odwoławcze
ponosi ten,
kto wniósł
tenże środek.
W przypadku
niewzględnienia
apelacji
obrońcy
oskarżonego
działającego
na korzyść
oskarżonego
będzie nim
ten ostatni.
Sąd
Okręgowy nie
doszukał się
podstaw do
zwolnienia
oskarżonego

	<p>choćby w części od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego. Konsekwencją nieuwzględnienia apelacji było również zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżycielki prywatnej kwoty 840 zł tytułem zwrotu kosztów poniesionych w związku z udziałem pełnomocnika z wyboru w postępowaniu odwoławczym.</p>		
1PODPIS			

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego J. Z.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Uznanie winy oskarżonego		

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana